

דבר תורה לפרשת נשא

מאת החייל הקדוש עמיחי רובין הי"ד

סיכום על פי שיעור של הרב עוזי חובב בשיחות הרצי"ה קוק זצ"ל

הרצי"ה פותח את פרשת נשא בלהזכיר לנו את היסוד החשוב שהחידוש של ישראל בעולם הוא שעמ"י הם לא סתם עם ככל העמים. העולם כולו בנוי מעמים רבים. לכל עם שקיים בעולם יכולים להיות יחידים מצוינים כדברי תנא דבי אליהו שגם אצל נוכרי - לפי מעשיו כך רוח הקודש שורה עליו. אצל אומות העולם יכול להיות אדם פרטי שמתקדם ונהיה אדם ישר, מוסרי וכגודל מוסריותו כך הקב"ה מתגלה אליו, כי גם הוא חלק מהחבורה שבאמצעותה הקב"ה מתגלה בעולמינו. אבל יחידים צדיקים זה לא מספיק. החידוש של עם ישראל הוא קדושת הציבור עד כדי כך שאם לא היינו ציבור לכאורה אפשר לומר שלא היה ערך לכל ספר במדבר, הוא לא היה נצרך. הוא נצרך בגלל שעמ"י כעם צריך שמירה. הקב"ה ברא את עמ"י בלב האומות והלב צריך שמירה 24/7, כל הזמן. ממילא, כאשר צריכים לצאת לדרך חייבים זהירות מאד גדולה, איך הדרך לא תוריד את העם. זה מאד קל לייצר איזשהו שיא על רצפה וזה מאד קשה להרים את השיא ולהעלות אותו לשולחן. המעבר עלול לגרום להתפרקות המגדל, להתפרקותה של האומה. כי הדרך היא לא מסודרת, לא צפויה, וממילא כשיש דברים לא צפויים טבעו של האדם הפרטי הוא להתגונן. הוא מסתדר בול במצבים השונים בדרכים שונות. הדרך המורכבת, המסובכת בעצמה עלולה לגרום להתפרקות האומה, כיוון שהדברים אינם ידועים מראש לכל אחד מהפרטים. עלולה להיות תגובה אחרת וזה עלול לפגוע בהיותנו עם. ואז לא יהיה מי שייחיה את העולם. לכן, הרצי"ה מדגיש את העובדה שלא רק שיש ספר איך הולכים בדרך אלא שרשב"ע הולך בדרך, יחד איתנו. כיון שהדבר כל כך קשה ומורכב הקב"ה הולך איתנו. לכן, נשים לב כשנגיע לפרשת בהעלותך, שעל כל אירוע, ניסיון, או בלשון הרצי"ה בזיון שקורה, משה רבינו שואל את ה' מה לעשות - הוא נמצא איתנו והוא יודע באיזו רמה נפגעה האומה מהמעשה שעמ"י עשה.

משום מה, באמצע הפרשה מופיעות שתי מצוות. ראשונה: פרשת סוטה והשנייה פרשת נזיר. ויש להבין מה המיוחד דווקא בשתי המצוות האלה שמגיעות בהכנה של עמ"י ליציאה לדרך.

אומר הרצי"ה, זה לא במקרה - פרשת סוטה עניינה המשפחה בישראל. משפחה בישראל, להבדיל מאומות העולם היא לא דבר פרטי. משפחה בישראל עניינה הוא המשך הדורות של עם ישראל.

אם משפחה הייתה סתם זוג אנשים שנחמד להם להיות ביחד אז סבבה. אבל משפחה היא מה מביא את הדור הבא שהוא יצטרך לקחת אחריות על הדור ועל כל העולם. אז הדבר הראשון הוא שמירה מעריות כי זה מפיל את העולם, כי העריות גורמות שלא יהיה המשך שלא תהיה משפחה יהודית כשרה. לכן התורה מתחילה מסור מרע. וגם כנראה ענייני עריות קורים בדרך, לא כשאדם נמצא בביתו עם אשתו. זה תמיד קורה בדרך ששם אתה אמור להיות - רק אתה ואלוהים. אף אחד לא רואה, אף אחד לא שומע.

המשניות הקשות מה מעוללים לאשה הסוטה זה לא במקרה, מאמללים אותה, כי עצם זה שראו אותה לא בביתה, במקומות מסתור, זה לא טבעה. ועל זה שיצאה מטבעה, שכחה את משימתה - ממנה מגיעים הדורות הבאים של עמ"י שצריכים להיות קדושים וטהורים, והיא לא עסוקה בזה. היא הופכת את המשפחה לעניין פרטי, חומרי, הנאתי, מנותק מאחריות. זה הדבר המרכזי שיכול לצאת בדרך. לכן

הפרשה הזאת נכנסת עוד לפני היציאה לדרך. וחוץ מפעם אחת של זמרי בן סלוא לא נתפסו ישראל בענייני עריות. האזהרה חילחלה טוב. ואיפה מזהירים? לפני שיוצאים! כדי שהאזהרה תחלחל זה צריך להיות בישוב הדעת שכולם עוד בבית, לא בחוץ כשהכל כבר פתוח לרווחה.

ומתוך הסור מרע יש עוד מצווה של עשה טוב, הנזיר יכולים להיות יחידים אחרי שהם יודעים שהאומה היא קדושה והם שייכים לכלל ישראל ומכוח שמחתם באומה והבנתם מה היא האומה הם לוקחים על עצמם להיזהר בעניינים של קדושה, להיות נזירים לה'. סוטה זה ביטוי לחוסר הבנה מהי אומה. נזיר זה התפעלות מהיותנו אומה. חוסר ההבנה מהי האומה גורם לעריות. אם אתה מבין מהי אומה זה גורם לקדושה. אילולי התורה הייתה רושמת את שתי המצוות הללו באותה פרשה, לא היינו שמים אותם ביחד. אבל הם 2 הצדדים, טומאה או טהרה - הקיצוניות הכי גדולה, ואז אחרי שמבינים את זה וקולטים כמה הדבר הזה הוא עדין, עושים הכנה מה עלול לקרות, תוך כדי ההכנה לדרך, תוך כדי הסידור של המחנות באומה. כשיש סדר נהיים נזירים כשאין סדר מגיעים לעריות. זה שהקב"ה מסדר אותם בהכנה למסע מראה לאן הם יכולים להגיע אחד בטוב, אחד ברע - שני הצדדים. בקדושה לא משחקים. זה או קדושה או עריות.

ואישה אם סטתה, כולם יראו ויתחלחלו כמובא במשניות במסכת סוטה, כי זה עניין ציבורי. מתוך כך מגיעים למילה שחוזרת בפרשה לעשות מלאכה וסיומה באוהל מועד. כשאדם הולך בדרך ומרגיש מאד עובד - הוא הולך, מזיז את הרגליים, הוא עושה והוא עלול לחשוב שמלאכה היא עולם החול. באה הפרשה שלנו ואומרת לעשות מלאכה באוהל מועד. כלומה, מלאכה זו עבודת הקודש, זו המלאכה! עבודת הקודש זו מלאכה ושאר הדברים, כל מה שעושים בעולם החול, אלו פעולות שנמשכות מעבודת הקודש. המלאכה היא הקודש וכשעוסקים במלאכה נכון אז מופץ אור. כדי לדעת איפה עובדים, כמה עובדים, איך עובדים צריך לעשות מלאכה - עבודת קודש. שואלת הגמרא: מה הם מלאכות חשובות? ל"ט אבות מלאכה. עונה הגמרא המלאכות שעשו במשכן ועליהן אתה לא עובר כי אלה מלאכות של עבודת הקודש, מהקודש מופץ אור על חיי החול. דוד המלך "אתהלך לפני ה' בארצות החיים" אומרת הגמ' בברכות "זה מקום שווקים" על כך אומר הרב בדרוש העשירי "הכוונה שבעסקיו ומסחרו ישים את ה' יתברך נגד פניו". זה מה שדוד אומר לפני ה' יהיו מולי כשאני מתעסק בעניינים המעשיים. "אחת שאלתי מאת ה', שבתי בבית ה' כל ימי חיי..." וממילא גם "אתהלך לפני ה' בארצות החיים". ישיבה זה מקום של עבודה, עובדים כל הזמן, לכן יש את צבא ה', צבא הקודש, זו העבודה הראשונה והמרכזית החשובה כ"כ בדורתנו. צבא הקודש - "לצבא צבא לעבוד עבודה באהל מועד" מתוך זה יש ערך לצבא שעוסק במלחמה, התפקיד הוא להאיר אור. ולפעמים הקב"ה מזכיר לנו שאנחנו אומה שתפקידה לעבוד בקודש. אומר הרצ"ה כמו שאנו אומרים הקב"ה הסתכל בתורה וברא את העולם, אנו אומרים הקב"ה הסתכל באוהל מועד ונתן את הערך לצבא של ישראל כדי שאומות העולם לא יפגעו באוהל מועד בכך שאנחנו לא נפגע באוהל מועד. ולכן, צבא המשכן מחולק ל 2 - חלקם עובדים וחלקם שומרים. "ולא יבוא לראות כבלע את הקודש ומתנו" - שמירה! לא כל אחד נכנס אל הקודש. זה הצבא הראשון, הצבא ששומר על עבודת הקודש. כשאומה"ע רואים שעמ"י הולך במדבר ומגן על המשכן, אז מתקיים - "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך". אבל אם אנחנו עושים את זה שלא מתוך הקודש אז אומה"ע נכנסים בנו. ומסיימת הפרשה בברכת כהנים, הקב"ה אומר לכהנים בואו להיות שלוחים, "ושמו את שמי על בני". זה תפקיד הכהנים ואני אברכם. דרך זה שהכהנים פורשים את ידיהם, יכולה לרדת ברכה מן שמיא. צבא הכהנים דואגים שתשרה ברכה באומה, הם עסוקים בלברך את עמ"י. המילה ואני אברכם מתאימה למילים "אברכה מברכך" שנאמרו לאברהם אבינו. הקב"ה מברך את מי שמברך את עמ"י והקב"ה יברך את הכהנים שמברכים את כל עמ"י, כולנו כלל אחד. כשהכהן מברך את כולם זה מעורר בנו את ההבנה שכולנו גוף אחד, זה המשך הסדר שלנו, המשך ההכנה שלנו. והפרשה הבאה מתחלקת ל 2 - עוד חלק של הכנה. ובסופה מגיעה נפילה ראשונה.

